

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30569/2023
28.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Љубинка Кркљуш, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Селаковић Папић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 250/23 од 24.05.2023. године, у седници већа одржаној 28.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 250/23 од 24.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1539/21 од 20.02.2023. године, делимично је усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац-противтужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 45.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице мајке, овде тужене-противтужиље који се води код „...“ а.д. ..., од дана подношења противтужбе, док за то буду постојали законски услови, са законском затезном каматом на свако појединачно плаћање од доспелости сваког појединачног износа до исплате, а доспеле износе одједном, одбијен је захтев да се тужилац-противтужени обавезе да плаћа на име доприноса за издржавање мал. ВВ преко досуђених 45.000,00 динара до тражених 90.000,00 динара и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 250/23 од 24.05.2023. године, делимично је усвојена жалба тужиоца-противтуженог, а делимично одбијена, одбијена је жалба тужене-противтужиље и првостепена пресуда укинута у ожалбеном усвајајућем делу за износ од 30.000,00 динара и у ожалбеном одбијајућем делу преко износа од 60.000,00 динара до износа од 90.000,00 динара, а потврђена у преосталом усвајајућем делу за износ од 15.000,00 динара и преосталом одбијајућем делу за износ

од 45.000,00 динара, као и делу одлуке о трошковима парничног поступка. Одбијен је захтев тужене-противтужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена-противтужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужене-противтужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Тужена сматра да је другостепени суд морао заказати расправу и сам правилно и потпуно утврдити месечни износ за задовољење потреба мал. детета. Заказивање расправе пред другостепеним судом је у домену одлучивања већа другостепеног суда, када оцени да је ради правилног утврђивања чињеничног стања потребно поновити већ изведене доказе, или доказе које је одбио да изведе првостепени суд. У конкретном случају одлука, другостепеног суда заснована је на чињеничном стању утврђеном током првостепеног поступка из кога је другостепени суд извео чињенично правни закључак и применом одредаба материјалног права донео одлуку о изјављеним жалбама странака, па није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чл. 383. став 4. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су склопиле брак 05.08.2000. године у Новом Саду и имају двоје заједничке деце, ГГ рођеног ... године и мал. ВВ, рођену ... године. Брак је разведен пресудом Основног суда у Новом Саду П2 301/21 од 14.06.2021. године и мал. ВВ поверена туженој на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања личних односа тужиоца са мал. дететом и тужилац је обавезан да на име доприноса дечијем издржавању плаћа месечно износ од 30.000,00 динара. Пресуда је у том делу потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 409/21 од 23.09.2021. године, а укинута у побијаном одбијајућем делу одлуке који се односи на висину доприноса за издржавање за износ од још 60.000,00 динара и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Тужилац је рођен ... године у ... . Запослен је као ... у ... „...“. Остварује зараду од 150.000,00 до 200.000,00 динара. У септембру 20... године се преселио из породичне куће у трособан стан од 81 м2, у улици ... број ..., у ..., који је заједничко власништво супружника, у ком живи сам. Трошкови режије у овом стану износе месечно 15.000,00 до 20.000,00 динара. Тужилац вози аутомобил марке ... и за гориво на месечном нивоу издваја око 20.000,00 динара. Додатно за возило годишње издваја за регистрацију и сервис још око 60.000,00 динара. Тужилац одлази у теретану три пута у току недеље, што плаћа 2.800,00 динара.

Тужена је рођена ... године у ... . Запослена је као ... у ... и остварује зараду од 63.000,00 динара. Остварује приходе и по основу додатног рада од ... који месечно износе од 15.000,00 до 20.000,00 динара. Станује са двоје деце у кући у ..., површине

око 200 м², која је посебна имовина тужиоца. Трошкови режије ове куће износе месечно за гас 30.000,00 динара, за струју 15.000,00 динара, за информатику 10.000,00 до 15.000,00 динара, за одржавања куће и базена 10.000,00 до 20.000,00 динара, за храну за псе 10.000,00 до 15.000,00 динара. Туженој су у међувремену преминули родитељи, те су иза њих остала два стана у ... од 30м² и 40 м². Издаје у закуп два стана у ... за закупнину од по 150 евра, који представљају посебну имовину тужиоца, али које јој је тужилац дао да их користи. Син парничних странака ГГ је студент ... године Факултета за ... „...“, а мал. ВВ је ученица ... разреда средње школе.

У току трајања брачне заједнице, парничне странке су заједнички стекле имовину у ..., и то стан у улици ... број ..., површине 81 м², стан у улици ... број ..., површине 124 м², аутомобил марке ... 20... година производње, аутомобил марке ... 20... година производње, аутомобил марке ... 20... година производње, чамац ... 20... година производње, више слика, предмете покућства и уштеђени новац. Непокретности које је тужилац добио на поклон од родитеља су кућа у ... број ..., два стана у улици ... број ... у ... површине 31 и 29 м², као и стан у улици ... број ... у ... . У току је поступак поводом поделе брачне сутековине између странака. Пред Основним судом у Новом Саду у току је поступак у предмету П 9469/21 ради исељења тужене из куће у улици ... . На имену тужиоца води се сеф и према његовим речима тужена може узети све што се у њему налази док у банци има ... евра, што сматра да је његова посебна имовина, док у „...“ има још 6.000 евра, што сматра да је њихова заједничка имовина.

Према наводима странака мал. ВВ иде са оцем на летовање и зимовање, па да је тако са њим била на ... и на скијању на ... . Отац је децу водио и на викенде у ... прошле године, а поред наведених путовања он сам није путовао изузев пословно, док тужена самостално путује, авионом је путовала за ... где је боравила 6 недеља, а била је и у у ... . Према исказу тужиоца мајка деци не даје новац, већ алиментацију троши на себе. Тужилац на име трошкова издржавања за ГГ месечно на рачун уплаћује 30.000,00 динара, а уколико му још нешто затреба уплати му још у просеку 15.000,00 до 20.000,00 динара. Тужилац је платио школарину за ГГ који похађа приватни факултет у висини од 188.000,00 динара. ГГ вози аутомобил марке ..., а трошкове одржавања возила сноси отац, у које улази сервисирање, гориво и регистрација. Што се тиче исхране деце, родитељи у томе учествују подједанко. Тужилац новац даје деци при сусретима, такође им купује гардеробу и све што им је потребно. Са децом одржава контакте свакодневно, тако што се чују, а виде се сваког другог дана. Малолетна ВВ често преспава код оца. Поред алиментације од 30.000,00 динара коју уплаћује на рачун туженој (према правноснажној пресуди од 14.06.2021. године) он има и друге трошкове за малолетно дете јер јој купује гардеробу, књиге, даје новац за џепарац. По мишљењу тужиоца потребе малолетне ВВ на месечном нивоу износе 50.000,00 до 55.000,00 динара. Потребне малолетне ВВ по наводима тужене на месечном нивоу износе 180.000,00 динара (за телефон 4.000,00 динара, за књиге 16.000,00 динара, за свеске, речнике исл. 4.000,00 – 5.000,00 динара, за приватне часове 16.000,00 динара, за ужину од 4.000,00 до 6.000,00 динара, за козметику 2.000,00 до 4.000,00 динара, за апотеку, лабораторије исл. 12.000,00 динара месечно, за патике два пута по 8.000,00 динара, зависи од годишњег доба, за одећу око 10.000,00 динара, за масаже врата 6.000,00 динара, за рођендане 4.000,00 до 6.000,00 динара месечно). Малолетна ВВ је ове године ишла на зимовање са другарицом и њеним родитељима што је износило 110.000,00 динара. Према наводима тужене трошкове издржавања за оба детета сноси она, а са њима живи и ГГ девојка.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Имајући у виду да родитељи различито опредељују месечне потребе малолетне ВВ, као и да по исказима странака дете жели да живи са оба родитеља, односно да подједнако проводи време са оцем и мајком, правилно је другостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право из одредби чл. 160, 162. и 163. Породичног закона и оценио да је износ од 15.000,00 динара, уз износ од 30.000,00 динара, који је на име доприноса тужиоца у издржавању мал. ВВ досуђен правоснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П2 301/21 од 14.06.2021. године (укупно 45.000,00 динара) адекватан за задовољење дела потреба мал. ВВ на месечном нивоу, а да ће у преосталом делу доприносом мајке, у смислу члана 154. Породичног закона, потребе мал. детета бити подмирене у потпуности.

Неосновано се ревизијом тужене указује да су испуњени услови да се допринос тужиоца издржавању мал. детета утврди у већем месечном износу од износа на који је тужилац обавезан.

Другостепени суд је ценио све околности на страни мал. детета као повериоца и оба родитеља као дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности сваког од родитеља да доприноси издржавању свог мал. детета, па како је таква оцена заснована на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа као целине, што је видљиво из образложења побијане одлуке, по оцени Врховног суда, износ од укупно 45.000,00 динара на који је тужилац обавезан првобитно правоснажно донетом и побијаном пресудом није прениско одређен, већ је адекватан да мал. детету омогући ниво животног стандарда какав ужива тужилац као дужник издржавања, имајући у виду висину прихода и расхода тужиоца као једнаког дужника издржавања, али и утврђену чињеницу да тужилац поред алиментације даје детету новац при сусретима, купује гардеробу и води је на путовања. Треба имати у виду и минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања реалних потреба примаоца издржавања, а коју одређује Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и материјално стање тужене као другог обвезника издржавања, приходе које остварује радом и од издавања два стана који су посебна имовина тужиоца, као и чињеницу да живи у кући која је посебна имовина тужиоца.

У контексту свега наведеног, како је тужилац показао спремност да и поред утврђене обавезе издржавања мал. детету пружи и обезбеди задовољење и других потреба које превазилазе редовне и реалне потребе мал. дете тог узраста, удовољење захтеву у већем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, већ би дошло до несразмерно већег преваљивања

терета обавеза издржавања детета са једног родитеља на другог, конкретно са мајке на оца, иако су они једнаки обвезници издржавања. При том, тужена је здрава, радно способна, па је с обзиром на то у обавези да се на сваки начин радно ангажује ради остваривања материјалних средстава којима ће доприносити задовољавању других потреба мал. детета.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени, па је применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић